

ZAWARTOŚĆ OPRACOWANIA

I OPIS TECHNICZNY

1. PODSTAWA OPRACOWANIA.....	3
1.1. PODSTAWA FORMALNA.....	3
1.2. PODSTAWA MERYTORYCZNA.....	3
2. PRZEDMIOT, ZAKRES I CEL OPRACOWANIA.....	3
3. LOKALIZACJA.....	3
4. OPIS STANU ISTNIEJĄCEGO WIEŻY I KOŚCIOŁA.....	4
4.1 DANE OGÓLNE – RYS HISTORYCZNY.....	4
4.2. DANE OGÓLNE – ARCHITEKTURA.....	6
4.3. DANE OGÓLNE – KONSTRUKCJA BUDOWLI.....	7
5. ANALIZA TECHNICZNA WRAZ Z OCENĄ STANU TECHNICZNEGO KONSTRUKCJI WIEŻY.....	13
5.1. ANALIZA STANU TECHNICZNEGO KONSTRUKCJI WIEŻY ZAMKOWEJ.....	14
6. WNIOSKI.....	14

II ZAŁĄCZNIKI

KOPIA UPRAWNIEŃ WRAZ Z POTWIERDZENIEM PRZYNALEŻNOŚCI DO IZBY

1. PODSTAWA OPRACOWANIA

1.1. PODSTAWA FORMALNA

Podstawą opracowania jest zlecenie na wykonanie prac : oceny stanu technicznego wieży zamkowej znajdującego się w miejscowości Golczewo przy ul. Zwycięstwa.

1.2. PODSTAWA MERYTORYCZNA

- Inwentaryzacja budowlana.
- Wizje lokalne.
- Dokumentacja fotograficzna.
- Karta zabytku z 1999 r. autorstwa mgr Kalita – Skwirzyńska.
- Zalecenia konserwatorskie dla wieży zamkowej w Golczewie.
- Ustawa z dnia 23 lipca 2003r. – o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z dnia 17 września 2003r. Nr 162, poz. 1568 z późniejszymi zmianami).
- Ustawa z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane (Dz. U. z dnia 25 sierpnia 1994r. Nr 89, poz. 414 z późniejszymi zmianami).
- Rozporządzenie Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z dnia 15 czerwca 2002r. Nr 75, poz. 690 z późniejszymi zmianami).
- Polskie Normy.

2. PRZEDMIOT, ZAKRES I CEL OPRACOWANIA

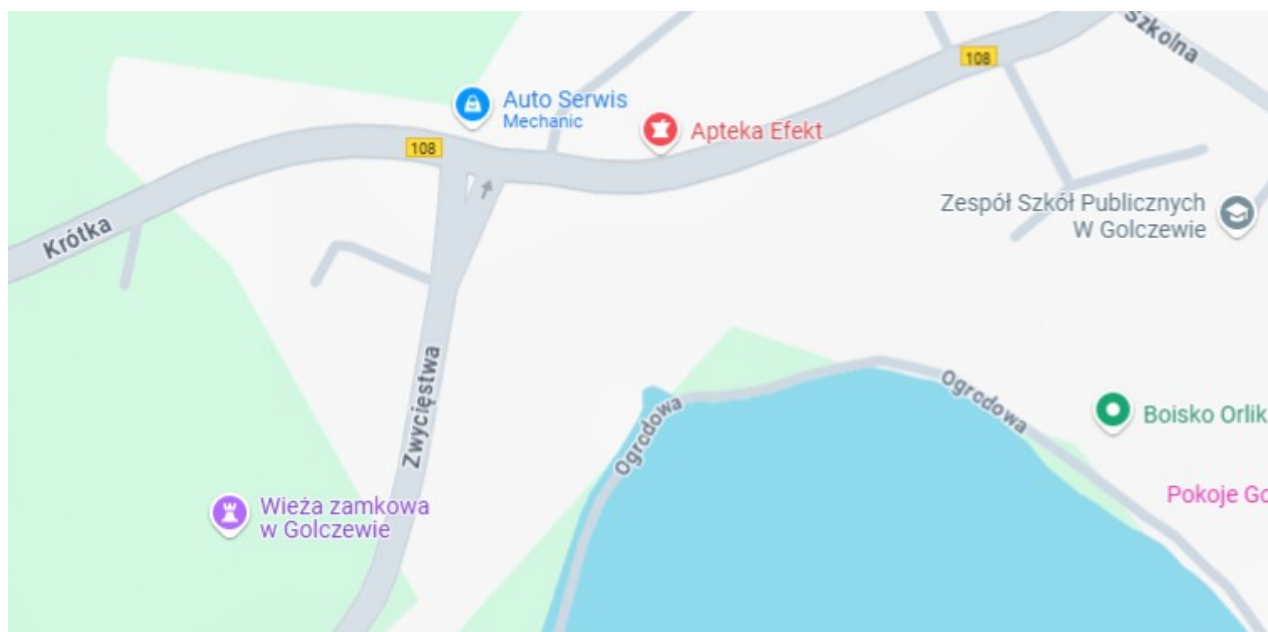
Przedmiotem opracowania jest ekspertyza techniczna wieży zamkowej znajdującej się w miejscowości Golczewo. Celem opracowania jest wykonanie projektu remontu w odniesieniu do stanu rzeczywistego obiektu.

Zakres niniejszego opracowania projektowego stanowi:

- Opis techniczny wieży w świetle dostępnych materiałów
- Ocena stanu technicznego wieży wraz z opisem zauważonych uszkodzeń
- Wnioski i wytyczne do renowacji i naprawy uszkodzeń istniejącego obiektu – wieży i innych elementów przylegających do wieży.

3. LOKALIZACJA

Przedmiotowa wieża wraz z fragmentem murów i schodami znajduje się w miejscowości Golczewo, powiat Kamień Pomorski. Szczegółową lokalizację wieży pokazano na rysunku poniżej.

Rys. nr 1. Plan sytuacyjny wieży zamkowej.

Źródło : gogle.maps.com

4. OPIS STANU ISTNIEJĄCEGO WIEŻY I KOŚCIOŁA

4.1 DANE OGÓLNE – RYS HISTORYCZNY

Historia budowy zamku, z którego do chwili obecnej pozostała tylko gotycka baszta i teren na którym zamek był położony, sięga XIII wieku, okresu w którym Golczewo było własnością dwóch rycerskich rodzin; rodziny Smelingen i rodziny Wedelsted. O istnieniu zamku informuje dokument z 1304 roku, zawierający szczegóły transakcji sprzedaży zamku przez wyżej wspomnianych rycerzy biskupowi kamieńskiemu Henrykowi von Wacholtz. Z uwagi przedłużające się spłaty sytuacja dóbr golczewskich przez długie lata była niejasna i konfliktogenna. Użytkownikami zamku przez cały ten czas była rodzina von Wedelstadt. W 1331 roku biskup Fryderyk von Eickstedt zapłacił tejże rodzinie 300 marek zaległości, po czym w 5 lat później oddał Golczewo w zastaw rycerzowi Zygfrydowi Lude.

W latach 1354 – 1363 za czasów biskupa Jana, planowane były prace przy budowie bądź rozbudowie zamku, na którą to inwestycję biskup miał zaciągnąć pożyczkę. Na czym polegały prace i jak wyglądał w tym czasie zamek nie wiadomo. Wiadomo natomiast, że w 1363 roku zamkiem w imieniu kapituły kamieńskiej zarządzał starosta. W 1385 roku, na skutek trwających nadal roszczeń finansowych, biskup Rehberg przekazał zamek wraz z dobrami archidiakonowi Filipowi von Helpte z Uznamia, który w krótkim czasie spłacił wszystkich wierzycieli. W 1402 roku, w sytuacji zagrożenia dóbr golczewskich przez Rikwana Plótza z Buku, Filip von Helpte sprzedał Golczewo za 6 000 marek Timmo von Flemingowi z Buku, bez powiadamiania kapituły kamieńskiej o dokonanej transakcji. Trzy lata później nowy właściciel sprzedał zamek wraz z dobrami już za 14 000 tysięcy marek księciu szczecińskiemu Bogusławowi VIII. Kapituła kamieńska nie zaakceptowała tej transakcji i na drodze długotrwałego procesu odwołań i negocjacji odzyskała dobra wraz z zamkiem w 1436 roku, przekazując w zarząd golczewskie włości Kurtowi Flemingowi i Ludekowi von Massow. W 1451 roku zamek został – ponownie zastawiony, tym razem hrabiemu Ottonowi von Eberstein za kwotę 4 000 reńskich guldenów, przy czym prawo własności pozostało przy kapitule kamieńskiej.

W 1454 roku w murach zamku odbył się synod biskupi. Wykupienie zamku z rąk

rodziny Ebersteinów nastąpiło w latach 1499 – 1500 i od tej pory aż do 1684 roku Golczewo pozostawało własnością biskupstwa, a majątkiem zarządzał starosta i poborca podatkowy. Zamek był ulubionym miejscem pobytu ostatniego biskupa tytularnego diecezji kamieńskiej, księcia Ernesta von Croya.

Czas budowy zamku, w formie jakiej przetrwał do XVIII wieku określany jest na I ćwierć XV wieku, to jest okres kiedy Golczewo należało do księcia Bogusława VIII. W owym czasie zespół zamkowy składał się z dwóch członów; zamku właściwego i podzamcza.

Ten pierwszy założony na planie regularnego czworoboku, otoczonego fosą i wałem składał się z murów kurtynowych i wewnętrznej zabudowy. W skład zabudowy wchodził dom rycerski ustawiony naprzeciwko bramy przy kurtynie południowej, stojąca nieopodal baszta więzienna usytuowana w narożniku południowo wschodnim, browar ustawiony wzdłuż kurtyny wschodniej, dom starosty i budynek gospodarczy przy kurtynie zachodniej oraz budynek bramny pośrodku kurtyny.

Wszystkie budynki oprócz kurtyn, baszty i przyziemia domu rycerskiego wzniesionych z kamieni i cegły, zbudowane były w konstrukcji ryglowej. Wyjście z zamku na teren podzamcza wiodło przez obwałowania obsadzone drzewami owocowymi i dalej przez most przerzucony nad fosą. Na podzamczu stał dom podskarbiego, masztelarnia i budynek bramny, wszystkie wzniesione w konstrukcji ryglowej. Pośrodku dziedzińca stała studnia. Zespół ten z pewnością nie był jednorodny.

W okresie średniowiecza zbudowane zostały kurtyny, wieża i dom rycerski. Zabudowa ryglowa była najprawdopodobniej wymieniana co jakiś czas na nową.

Prace przy zamku w okresie nowożytnym prowadzone były w 1529 roku za czasów biskupa Erazma Manteuffela, który zaadaptował dom rycerski na wygodną rezydencję, a następnie w 1596 i 1658 roku. Po śmierci Ernesta von Croya dobra golczewskie włączone zostały w skład majątku margrabiów brandenburskich i jak wynika ze sporządzonego wówczas inwentarza zabudowa zamku była wówczas dość zaniedbana. Najbardziej uszkodzony był dom rycerski, a proces dewastacji niestety postępował.

Wiadomo np. że w 1732 roku rozebrano zrujnowany dom podskarbiego na podzamczu i na jego miejscu postawiono nowy budynek administracyjny, przeznaczony dla administratora majątku. W tym samym roku rozebrano most wiodący z przedzamcza do miasta, a w 1744 roku rozebrano most nad fosą i zastąpiono go kamienną groblą.

W 1759 roku majątek golczewski wraz z zamkiem został wydzierżawiony dotychczasowemu administratorowi Raschowi. Rok wcześniej w wyniku pożaru spalił się stary browar, ucierpiał dom bramny i inne budowle, z których część rozebrano zastępując je nowymi obiektami.

Stan zabudowy zamku znany jest z planu z 1771 roku. Największe rozbiórki miały miejsce po tej dacie, bowiem wg opisu Brüggemanna z 1784 roku, w owym czasie z zamku właściwego pozostały już tylko resztki murów, baszta i zagruzowana fosa, a na terenie podzamcza stał tylko dom administratora. Z innych źródeł wiadomo, że do 1805 roku rozebrano pozostałości po starych budowlach pozostawiając tylko basztę. Na podzamczu wzniesiono nowe budynki gospodarcze. W 1806 roku nastąpiła parcelacja ziemi a w 1812 roku zamek został sprzedany właścicielowi gorzelni. W 1832 roku ówczesny właściciel zamku A.F. Steffan, zamierzał zburzyć również wieżę, ale nie otrzymał na to zgody. Pozostałe relikty zamku zostały wówczas rozebrane. W 1847 roku ówczesny właściciel zamku Geiseberg oczyścił majdan z gruzów i na tym miejscu założył ogród.

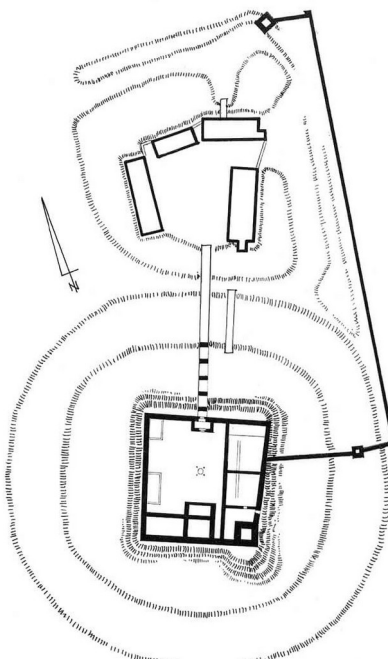
Wieża poddawana była remontom w 1895 i 1929 roku. W 1904 roku na jej murach zawieszono mosiężną tablicę pamiątkową. W takim stanie zespół zamkowy przetrwał do 1945 roku. Obecnie jedyną pozostałością zamku w Golczewie jest wieża, stojąca na kopcu

otoczonym fosą. Na szczycie wieży znajduje się punkt widokowy.

Wieża jest przeznaczona na cele turystyczne. Obecnie nie jest udostępniona do zwiedzania dla turystów.

Wzgórze zamkowe z basztą należą do Urzędu Gminy w Golczewie.

Materiał archiwalny

Rys.nr 2. Plan zamku na podstawie mapy z 1771 roku, rys. A.Wagner

Źródło: google, Golczewo - zamek - Architektura średniowieczna i starożytności.

4.2. DANE OGÓLNE – ARCHITEKTURA

Podstawa wieży założona jest na planie kwadratu o zróżnicowanych wymiarach boków, wynoszących 882 x 842 x 880 x 891 cm. Promień wnętrza części cylindrycznej wynosi 470 cm.

Łączna wysokość wieży bez stożka wynosi 23,6 m w tym 6,5 m przypada na czworograniastą podstawę. Wysokość stożka wynosi 10 m. Elewacje dolnej partii wieży nie posiadają żadnych otworów. Wejście do wnętrza umieszczone w murze północnym na wysokości podstawy trójkątów sferycznych, ma kształt prostokąta z odcinkowym łukiem nad nadprożem. Po prawej stronie wejścia do muru przymocowana jest tablica miedziana wbudowana tu w 1904r w 700 – letnią rocznicę zakupu zamku przez biskupa kamieńskiego. Powyżej wejścia usytuowany jest kolejny otwór odcinkowy umieszczony w blendzie prostokątnej z wyraźnymi śladami przemurowań. Nad nadprożem blendy widoczny jest fragment odcinkowego łuku małego otworu strzelniczego. Podobny otwór znajduje się nieco poniżej opisanego po lewej stronie. Zakończony jest trójkątnie. W pozostałych elewacjach od strony wschodniej, i zachodniej na poziomie czwartej i siódmej kondygnacji, rozmieszczone są 2 wąskie szczelinowe otwory strzelnicze, które służyły głównie jako oświetlenie wnętrza. Cylindryczną część wieży wieńczy krenelaż zaopatrzony w 20 zębatach występów.

Wieżę nakrywa ceglany stożek wykonany w formie płaszcza z otwartą powierzchnią wewnętrzną. Komunikacja wewnętrzna rozwiązana była przy pomocy drabin, obecnie już

nie zachowanych. W okresie międzywojennym do wnętrza na poziom drugiej kondygnacji wchodziło się przy pomocy drewnianych schodów drabiniastych, obecnie również nie zachowanych. Na zachowanych trzech poziomach stropów założone były posadzki ceglane i podłogi deskowe. W wejściu na poziom drugiej kondygnacji osadzone są drzwi jednoskrzydłowe, deskowe. Brak stolarki okiennej. W podziemnej części ulokowany został loch więzienny (4,5×4,8 m).

W wejściu na poziom drugiej kondygnacji osadzone są drzwi jednoskrzydłowe, deskowe.

Wnętrze podzielone pierwotnie na 8 kondygnacji jest obecnie trzykondygnacyjne. Partia czworobocznego przyziemia zagłębionego o 3,3 m poniżej terenu, o wysokości 6,6 m przykryta jest sklepieniem kolebowym z włazem do wnętrza w środkowej części sklepienia. Tu znajdowała się cela więzienna. Nad nią znajdowały się pierwotnie dwa pomieszczenia oddzielone stropem drewnianym założonym na wysokości tromp. Obecnie strop ten nie istnieje, a całe wnętrze o wysokości 6,4m przykryte jest sklepieniem kolebowym wymurowanym z cegły gotyckiej.

Wnętrze części cylindrycznej o wysokości 11m jest obecnie jednoprzestrzenne, pozbawione stropów, a pierwotnie podzielone było na 5 poziomów przy pomocy stropów drewnianych. Brak jest również stropu oddzielającego wnętrze w części cylindrycznej wieży od wnętrza stożka liczącego 10 m wysokości. O istnieniu belkowych stropów świadczą zamurowane gniazda po końcówkach belek stropowych.

4.3. DANE OGÓLNE – KONSTRUKCJA BUDOWLI

- **Mury zewnętrzne**

Ocenę stanu zachowania dokonano na podstawie wizji lokalnej, analizy makroskopowej oraz badań laboratoryjnych.

Rys. nr 3. Mur podstawy wieży w średnim stanie technicznym.

Teren wokół baszty jest silnie zarośnięty drzewami. W latach siedemdziesiątych przeprowadzony remont zabezpieczył obiekt przed dewastacją.

Mury podstawy do wysokości 4 metrów wzniesione z nieregularnych kamieni granitowych i z pojedynczych cegieł. Powierzchnia kamienia powierzchniowo zabrudzona, miejscami z zaciekami wysoleń w partii dobudowanych schodów. Powierzchniowo kamień i zaprawa pokryte zielonym nalotem glonów oraz graffiti. Kamień murowany na zaprawę wapienno – piaskową z domieszkami ilastymi. Na styku dobudowanych schodów a basztą, kamienny cokół rozpoił się, powstała znaczna szczelina.

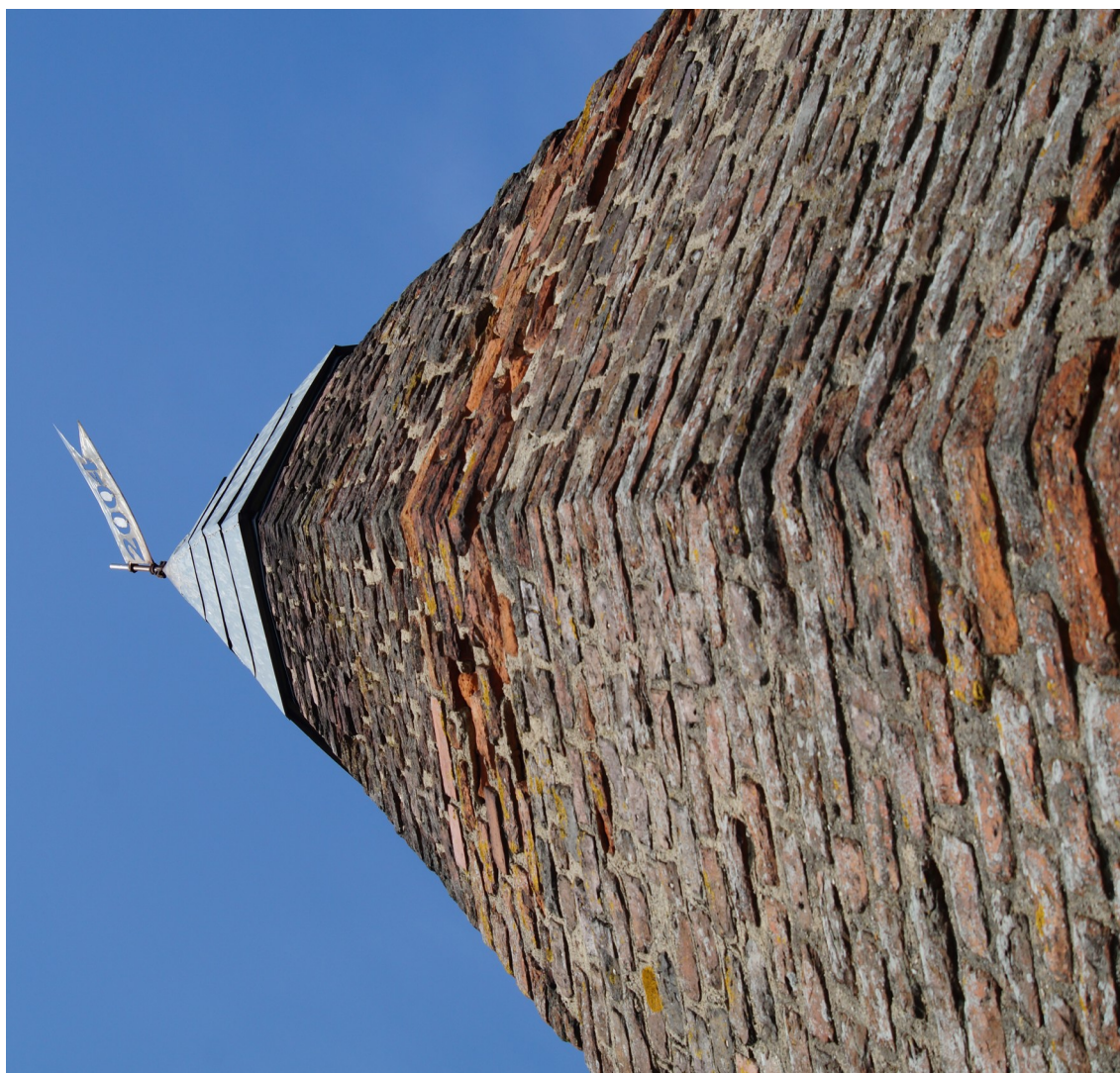
Ściany powyżej cokołu wykonane z cegły ceramicznej z różnych okresów z wypełnieniem na zaprawie wapiennej. Mury cylindrycznej części wieży o grubości 1,97 m wzniesione są z cegły w wiązaniu gotyckim i wendyjskim a także mieszanym i z nowej cegły o wymiarach gotyckich. Wymiary cegieł gotyckich wynoszą; 90/95 x 130/135 x 275/280. Duże partie murów w górnych partiach są przemurowane cegłą maszynową.

Rys. nr 4. Mur zewnętrzny z widocznymi przemurowaniami współczesnymi.

Stan zachowania cegły zróżnicowany. W dolnej partii miejscami mur ceglany jest pozbawiony lica, widać odsłonięte głębsze warstwy muru. W miejscach odsłoniętych cegła jest zasolona, mocno zniszczona i skorodowana. W ceglany murze elewacji zachodniej znajduje się głęboka wyrwa, a w licu występują duże ubytki. Przejście od czworobocznej podstawy do formy walca rozwiązane jest przy pomocy trójkątów sferycznych, które są i mocno uszkodzone i pokryte szarą zaprawą cementową. W licu cylindrycznym partii baszty występują ubytki cegły, spoiny są miejscami wypłukane. Duże partie murów są przemurowane. Widoczne są pęknięcia muru. Miejscami cegły uległy znacznej powierzchniowej korozji – materiał ceramiczny uległ zlasowaniu, wykruszył i się i wypłukał, tworząc miejscami głębokie ubytki. Ubytki są gdzieśgdzie uzupełnione zaprawą cementową. Z zaprawy wapienno – cementowej wykonane są wtórne spoinowania murów.

Na całej powierzchni baszty widoczne kolejne naprawy i przemurowania współczesne, co widoczne jest w partii krenelaża i poniżej oraz w partii dolnej wymurowanej na planie kwadratu. Po stronie zachodniej, dobudowane fragmenty ceglanoego muru są pokryte graffiti (farba w kolorze żółtym, niebieskim). Miejscami cegła i spoiny pokryte zielonym nalotem glonów.

Rys. nr 5. Stożkowe zwieńczenie wieży od zewnątrz – stan techniczny średni.

Nowo dobudowane murki podtrzymujące schody wykonano z cegły klinkierowej, miejscami z zaciekami solnymi z zaprawy użytej do spoinowania, zacieki spływające na kamienny cokół na którym zostały osadzone. Ceglane stopnie miejscami uszkodzone.

W wejściu na poziom drugiej kondygnacji osadzone są drzwi jednoskrzydłowe, deskowe. Powyżej wejścia usytuowany jest kolejny otwór odcinkowy umieszczony w blendzie prostokątnej z wyraźnymi śladami przemurowań, zasłonięty deskami na stelażu.

Nad nadprożem blendy widoczny jest fragment odcinkowego łuku małego otworu strzelniczego. Podobny otwór znajduje się nieco poniżej opisanego po lewej stronie. Zakończony jest trójkątnie. W pozostałych elewacjach od strony wschodniej i zachodniej na poziomie czwartej i siódmej kondygnacji, rozmieszczone są 2 wąskie szczelinowe otwory strzelnicze, które służyły głównie jako oświetlenie wnętrz.

Cylindryczną część wieży wieńczy krenelaż zaopatrzony w 20 zębatach występów. Otwór wyjściowy z baszty nie posiada zamknięcia, pozostały jedynie fragmenty zawiasów.

Stożkowe zwieńczenie wieży wykonane jest z cegły o zróżnicowanych formatach na zaprawie wapienno – piaskowej z domieszkami ilastymi z okruchami ceramicznymi oraz pojedynczymi cząstkami węgla drzewnego. Powierzchnia pokryta ciemnymi nawarstwieniami, licznymi porostami. Miejscami w partii spoinowania cementowe uzupełnienia. Nad wyjściem z baszty daszek z zaprawy cementowej, częściowo z licznymi ubytkami na krawędziach. Przy otworze wyjściowym z wieży konstrukcja schodów nosi ślady korozji.

Pomiędzy murem zwieńczenia baszty, a posadzką krenelaża warstwa uszczelniająca, która częściowo uległa uszkodzeniu. Po wewnętrznej stronie krenelaża nieznaczne spękania w materiale ceglany. W końcówce zwieńczenia metalowa osłona w formie ostrosłupa zabezpieczająca całość od góry.

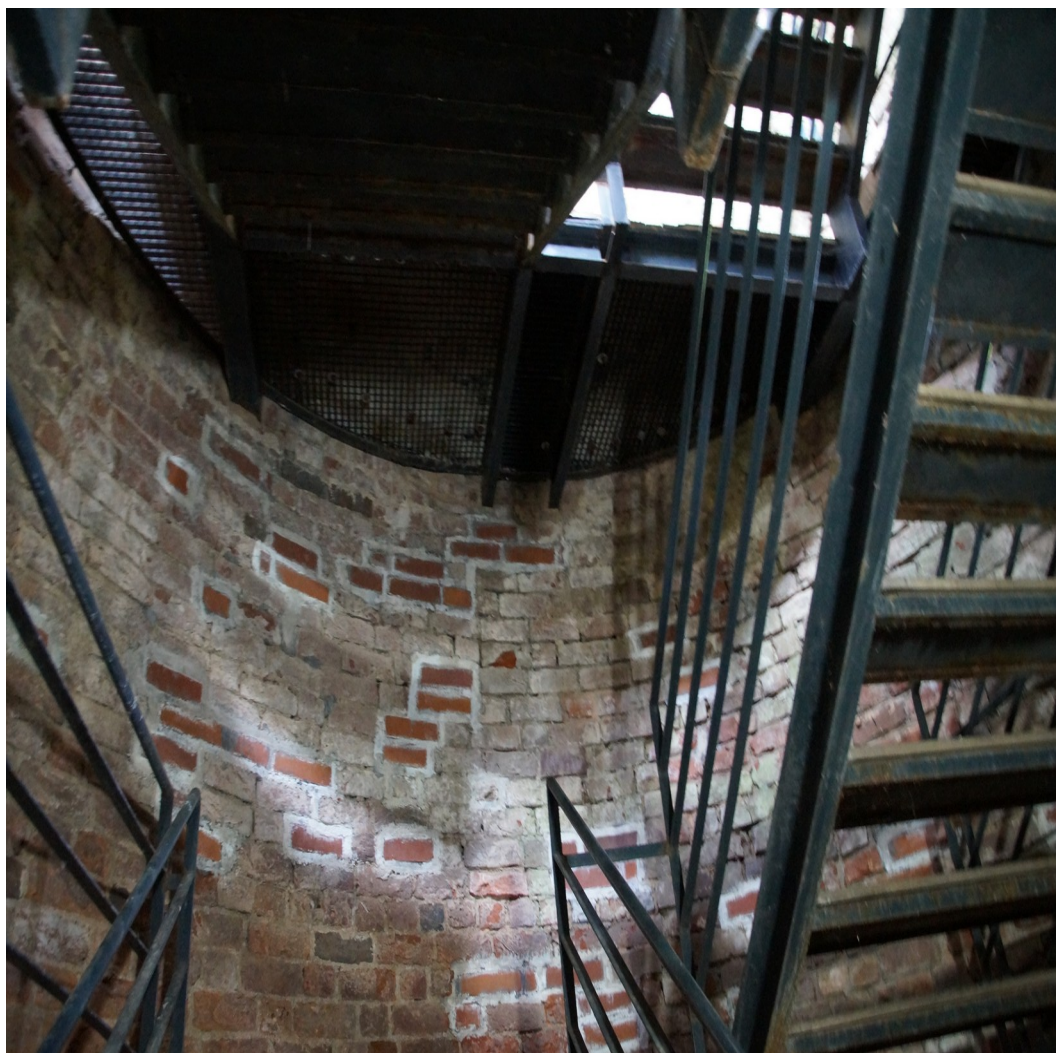
Rys. nr 6. Stożkowe zwieńczenie wieży od wewnątrz – stan techniczny średni.

- **Mury wewnętrzne**

Mury wewnętrzne pozostawione są w licu ceglanym. Na ścianach widoczne zaprawy, będące pozostałością po remontach / uzupełnienia, przecierki/.

Partia czworobocznego przyziemia zagłębionego o 3,3 m poniżej terenu, o wysokości 6,6 m przykryta jest sklepieniem kolebowym z włazem do wnętrza w środkowej części sklepienia. Tu znajdowała się cela więzienna. Nad nią znajdowały się pierwotnie dwa pomieszczenia oddzielone stropem drewnianym założonym na wysokości tromp.

Obecnie strop ten nie istnieje, a całe wnętrze o wysokości 6,4 m przykryte jest sklepieniem kolebowym wymurowanym z cegły gotyckiej. Wnętrze części cylindrycznej o wysokości 11 m jest obecnie jednoprzestrzenne, pozbawione stropów, a pierwotnie podzielone było na 5 poziomów przy pomocy stropów drewnianych. Brak jest również stropu oddzielającego wnętrze w części cylindrycznej wieży od wnętrza stożka liczącego 10 m wysokości. O istnieniu belkowych stropów świadczą zamurowane gniazda po końcówkach belek stropowych.

Rys. nr 7. Mur wewnętrzny z widocznymi przemurowaniami współczesnymi, konstrukcja stalowa schodów wewnętrznych skorodowana – stan techniczny średni.

W murze ceglanym widoczne naprawy, wstawki z nowej cegły. Spoiny miejscami wypłukane, miejscami uzupełnione twardą zaprawą wapienno – cementową o zabarwieniu jasnoszarym, na powierzchni pokrytej cienką warstwą pobiałą. W partii stożkowego

zwieńczenia liczne spękania, w zakończeniu powierzchnia zatarta zaprawą. Wewnątrz komunikacja wykonana z nowej konstrukcji stalowej z drewnianymi stopniami. Drewno górnej partii uległo korozji na skutek przedostawania się opadów do wnętrza (brak zamknięcia baszty).

- **Schody wewnętrzne**

W miejsce usuniętych stropów w wyniku przebudowy historycznej wykonano schody i spoczniki o konstrukcji stalowej w podestach drewnianymi.

Stan konstrukcji drewnianej zadowalający, niezbędne wymiany lokalne uszkodzonych wypełnień drewnianych, konstrukcja stalowa w zadowalającym stanie technicznym do bieżącej konserwacji i przemalowania.

- **Schody zewnętrzne**

Rys. nr 8. Schody zewnętrzne – widok ogólny – stan techniczny średni.

Rys. nr 9. Schody zewnętrzne: współczesne wymurowanie z cegły klinkierowej z widocznymi wysoleniami i uszkodzeniami, płyty schodowe betonowe do remontu – stan techniczny średni.

- **Instalacje**

Wieża wyposażona jest w instalację elektryczną i odgromową.

5. ANALIZA TECHNICZNA WRAZ Z OCENĄ STANU TECHNICZNEGO KONSTRUKCJI WIEŻY

Kryterium oceny wydzielonego elementu obiektu oraz klasyfikację technicznego stanu konstrukcji przyjmuje się według danych przytoczonych w tablicy.

Zakres dokumentacji obejmuje ocenę stanu technicznego wieży zamkowej. Ekspertyzę wykonuje się tylko w zakresie niezbędnym do wykonania zadania projektowego określonego w punkcie 2 opisu.

Kryteria klasyfikacji stanu i zużycia elementu

Lp.	Klasyfikacja technicznego stanu zachowania elementu	% zużycia elementu	Kryterium oceny elementu
1	dobry	0 - 15	Element jest dobrze utrzymany, konserwowany, nie wykazuje zużycia i uszkodzeń. Cechy i właściwości wbudowanych materiałów odpowiadają wymaganiom normowym. Wymagana jest konserwacja lub naprawa powłok malarskich podkładowych i nawierzchniowych.
2	zadowalający	16 - 30	Element utrzymany jest należycie. Celowy jest remont bieżący polegający na drobnych naprawach, uzupełnieniach i konserwacji.
3	średni	31 - 50	W elementach występują uszkodzenia i ubytki nie zagrażające bezpieczeństwu publicznemu. Celowy jest częściowy remont kapitalny.
4	Niżej średniego (mierny)	51 - 70	W elementach występują ubytki z rozluźnieniem poszczególnych elementów (np. prefabrykatów). Cechy i właściwości wbudowanych materiałów mają ponadto obniżoną klasę. Wymagany jest kompleksowy remont kapitalny lub wymiana elementu.
5	zły	71 - 100	W elementach występują duże uszkodzenia i ubytki, które mogą zagrażać lub zagrażają dalszemu użytkowaniu. Zahamowanie zagrożenia wymaga rozbiórki i wykonania nowego elementu lub całego obiektu.

5.1. ANALIZA STANU TECHNICZNEGO KONSTRUKCJI WIEŻY ZAMKOWEJ

Wieża zamkowa będąca zakresem opracowania przez lata była użytkowana jako atrakcja turystyczna i w ramach robót utrzymaniowych były wykonywane remonty. Ostatni przeprowadzony remont nie dotyczył konstrukcji schodów wewnątrz i na zewnątrz wieży, a remont murów był tylko lokalny w miejscach wyraźnych uszkodzeń.

Stan techniczny ogólny wieży określa się jako średni i niezbędne dla dalszego użytkowania jest przeprowadzenie kompleksowego remontu kapitalnego murów, zwieńczenia stożkowego wieży oraz remontu ciągów schodowych.

Projektowana renowacja i remont jest niezbędny do dalszego bezpiecznego użytkowania obiektu.

6. WNIOSKI

1. Remont w zakresie murów i poszczególnych elementów wieży należy przeprowadzić zgodnie z opracowanym projektem budowlanym oraz programem prac konserwatorskich i decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków i pozwoleniem na budowę.

2. Ogólny stan drewnianych elementów konstrukcyjnych ciągów komunikacyjnych jest średni. Ściany zewnętrzne nie wykazują odchyleń. Stan techniczny fundamentów i ścian obiektu jest średni.
3. Widoczne uszkodzenia mechaniczne i biologiczne konstrukcji ścian i ciągów schodowych muszą być niezwłocznie naprawione. W pierwszej kolejności należy zająć się remontem hełmu (dachu) nad wieżą.
4. W trakcie prac renowacyjnych należy wymienić uszkodzone elementy drewniane i stalowe schodów oraz wykonać naprawy murów w zakresie zszycia istniejących pęknięć i uzupełnienia fug.
5. Nie dokonano pełnej inspekcji zewnątrz i wewnątrz hełmu z uwagi na brak dostępu. W trakcie prac budowlanych należy dokonać ponownej oceny stanu technicznego ceglanego hełmu wieży i wymienić elementy dachowe o złym stanie technicznym.
6. Zaleca się ustanowienie stałego nadzoru nad robotami inspektora mającego doświadczenie w przeprowadzeniu tego typu prac remontowych na substancji zabytkowej.
7. Przy pracach renowacyjnych po odsłonięciu konstrukcji i zamontowaniu rusztowań należy ponownie ocenić stan wszystkich elementów wieży. Jeżeli stan istniejący będzie odbiegał od założonego w projekcie, należy prace przerwać i wezwać Projektanta celem podjęcia decyzji.
8. Wieża jest przeznaczona na cele turystyczne i nie przewiduje się zmiany użytkowania. Obecnie nie jest udostępniona do zwiedzania dla turystów.
9. Wieża kwalifikuje się do projektowanego remontu kapitalnego i renowacji.
10. Ważność oceny stanu technicznego określa się na 1 rok ze względu na średni stan konstrukcji wieży. Jeżeli po upływie terminu ważności niniejszej oceny nie zostaną rozpoczęte prace budowlane należy ocenę techniczną opracować ponownie.

Opracowała :

Justyna Just